

Motion till riksdagen

1989/90:A403

av Gunnar Björk och Karin Starrin (båda c)

Skärgårdspolitik avseende södra Norrland

Gävleborg har en lång och vacker kust. Efter såväl Gästrikke- som Hälsingekusten, som kallas Jungfrukusten, har befolkningen minskat kraftigt de senaste årtiondena.

Antalet aktiva fiskare har t.ex. minskat kraftigt i orter som Bönan, Utvalnäs, Mellanfjärden, Skärså, Enånger för att bara nämna några orter, dvs. i Söderhamn, Hudiksvall, Nordanstig och Gävle kommuner.

Skärgårdsproblemen rymmer i sig mycket av glesbygdsproblem, men är i vissa avseenden olika till sin natur.

Ett problem som berör kusten utanför Gävleborg är det lilla antalet väderleksstationer. Detta gäller hela kuststräckan från Ålands hav till Kvarken. Detta har försämrat servicen till sjöfarare och dem som arbetar efter Gästrikke-Hälsingekusten.

Av kustbevakningen krävs ökade insatser på grund av det ökade antalet fritidsbåtar. Vi är angelägna att peka på den stora betydelse som kustbevakningen har för vårt län. Automatisering av fyror utanför Gävleborgskusten har minskat möjligheterna att upptäcka främmande verksamhet.

Vad som i vårt län kännetecknar avsaknaden av en skärgårdspolitik är att flera statliga organ som tullverket, domänverket, sjöfartsverket, SMHI, naturvårdsverket, fortifikationsförvaltningen, byggnadsstyrelsen, fiskeristyrelsen, vägverket för att nämna några, dåligt samordnar sin verksamhet, särskilt vid organisationsförändringar.

Med denna uppdelning, utan samordning värt namnet, agerar varje statlig verksamhet för sig, vilket leder till att skärgården och kustbandet dör ut. Därefter får vi med konstlade medel skjuta till stora belopp för att reparera skador som samhällsplaneringen orsakar.

Visserligen har vi fått en bestämmelse som säger att de statliga verken måste tala med sina respektive länsstyrelser innan de vidtar en utveckling inom sitt ansvarsområde. Men utvecklingen visar att detta inte räcker. Länsstyrelserna har inte medel att sätta makt bakom orden. Ytterligare åtgärder måste till för att stoppa den sektorsvisa successiva avfolkningen av våra kuster och öar.

Möjligheten till nya företagsaktiviteter har ökat i samband med att fiske och kassodling av fisk har blivit ett alternativ i fiskesammanhang.

Det är viktigt att man analyserar miljöproblemen innan ny verksamhet startar upp. Då denna prövning skett bör samhället på olika sätt stödja denna verksamhet på platser där man lämpligen kan bedriva kassodling.

Jungfrukusten har blivit ett väl inarbetat begrepp, särskilt för turistverk-

samheten. Genom en samordning på det området kan man nu bättre se vad som är intressant ur turistsynpunkt. Men det blir ofta dyra investeringar och insatser som måste till därför att avfolkningen redan gått så långt.

Mot. 1989/90
A403

Det är angeläget att vi i Sverige får en mer samlad skärgårdspolitik. Vi anser att denna fråga bör bli föremål för en särskild utredning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en sammanhållen skärgårdspolitik i södra Norrland.

Stockholm den 17 januari 1990

Gunnar Björk (c)

Karin Starrin (c)